

İnsan Kasidesi

– Halit YILDIRIM · 10 Temmuz 2017

İNSAN KASİDESİ

Sen ki; birkaç damla kan, birkaç nefeslik cansın
Sen ki; düşünen akıl, seven kalple insansın

Sen yaratan Allah'ın yeryüzü halifesi
Meleklerin secdesi, İblis için bir tansın

Makamını kaybetmiş, bir sürgünsün dünyada
Firkatin şarkısında en acıklı fığansın

Ahsen-i takvim sensin, esfel-i sâfilin sen
Vardan yokluğa doğru yürüyen bir kervansın

Hakkına razı olmaz, "hep daha yok mu?" dersin
Kâbil'in öfkesine Hâbil gibi kurbansın

Şu üç günlük dünyada baki değilsin amma
Bu gerçeğe aşına olmak yerine nâdansın

Sen ey küçük dağları yarattım sanan mağrur!
Bir sinek karşısında Nemrud gibi yayansın

Kudretin tuz buz olur, geldi mi bir musibet
O zaman boynu bükük, kalbi kırık, giryansın

Muktedir değilken nefes alıp vermeye Kabına sığmaz afet, asıp kesen fermansın

Düşünmezsin sonunda hesabın görülecek
Neden nefse uyunca peşinden hep pişmansın?

Hani mülkün neresi, malın mülkün nerede?
Bir top kefen servetin, dünyada lâ-mekânsın

Sıkışmış ecelin bir kum saati içine

Rüya, gerçek arası solup giden zamansın

Aczini tarif için aciz kalır lügatler
Ateş sanma kendini, uçup giden dumansın

Elin, gözün, kulağın, azaların emanet
Gelişini hatırla... Giderken de üryansın

Şu mezarlarda senin gibi vazgeçilmez çok
Mezar taşları gibi bir malul-ü nisyansın

Sen ey Âdemoğlu, ey topraktan yaratılmış
Söyle gökkuşağının kaç rengine düşmansın?

Sarı sensin, siyah sen... Tenin toprakça renk renk
Tıpkı bir gül bahçesi gibi elvan elvansın

İsteseydi Yaradan sen de zenci olurdun
Habeşli köle Bilal yanında sıradansın

Mayan balçık topraktır, atan Âdem ve Havva
Bu gerçeği unutan suretinden utansın

Ne soyun sopun, ne de neslin üstün kimseden
Kul olursan ekremsin, yoksa sen de şeytansın

Sen mi seçtin ananı, babanı, milletini
Dilinle, renginle sen Yaradan'a zebansın

Sil lügatinden "sen, ben" denilen ikiliği
"Biz" şuurunda ol ki bütün millet kazansın

Bir fitnenin peşinde çılgın gibi koşarsan
Bel hüm edal denilen en aşağı hayvansın

Bu vatan yeter sana, bana, ona, herkese
El ele verelim ki bu bayrak dalgalansın

Uzat elini, uzat kardeşlerine uzat

Bu ateşî söndür ki Neronlar kendi yansın

Birlikte rahmet vardır, ayrılıkta pişmanlık
Bir ol, iri ol, diri ol... O zaman şâdansın

Hakka ram ol, emrini tut gerçek bir kul isen
Aç gözünü de bir bak kimin yoluna revansın

Boğazladıkça böyle aptalca kardeşini
Hakkın büyük düşmanı, şeytanlara ihvansın

Bu vatan bizim, bayrak bizim, ezanlar bizim
Yükselsin tekbir sesi, çıksın arşa dayansın

Mezhebin ve meşrebin, ırkın kurtarmaz seni
Bir aynaya bak bakalım ne kadar Müslümansın?

Rabbine kul ol, etme kula kulluk sakın ha
Neden bir şarlatana bir başkası inansın

Bizi bize düşüren tüm mihraklar utansın
Allah'ım bu gerçeği görmeyenler uyansın

Sen ki; birkaç damla kan, birkaç nefeslik cansın
Sen ki; düşünen akıl, seven kalple insansın

Not: Bu şiir Batman Valiliğince düzenlenen Şiirlerde Kardeşler Yarışmasında Mansiyon kazanmıştır.